

ΕΤΟΣ 65ov

26 Νοεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3365)

«ΔΕΣΜΙΟΙ» ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Συνεχίζει ο Παῦλος, αγαπητοί ἀδελφοί, νά δίνει μέ τά λεγόμενά του μαθήματα ἐνότητας ἐν τῷ Χριστῷ καί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ στούς Ἐφεσίους. Ἀναφέροντάς τους τόν ἑαυτό του ὡς «δέσμιο ἐν Κυρίῳ», δέν παύει νά φορτίζει καί πνευματικά τήν ἔκφραση αὐτή, σύμφωνα μέ τήν ἀνάληψη πού κάνει, ἐκτός ἀπό τήν ἀναφορά του κυριολεκτικά στά δεσμά του, τή φυλάκισή του στή Ρώμη, ἀπό τήν ὁποία στέλνει τήν ἐπιστολή του. Μάλιστα, ὁ τόνος του εἶναι πατρικός καί παρακλητικός, ὥστε νά φιλοτιμηθοῦν οἱ ἐν Ἐφέσῳ χριστιανοί καί νά προσπαθήσουν νά γίνουν ἄξιοι τῆς κλήσεώς τους.

Ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία

Εἶναι οἱ τρεῖς ἀρετές πού ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος, συμβουλεύοντας τούς Ἐφεσίους. Ἐκεῖνοι βέβαια, ἔχουν συναστραφεῖ τόν ἴδιο τόν Παῦλο καί γνωρίζουν οἱ περισσότεροι ὅτι εἶναι ὄντως φορέας τῶν ἀρετῶν αὐτῶν, ἀποτελώντας ἀνάμεσά τους «ἐπιστολή ἀναγινωσκομένη». Γι' αὐτό καί οἱ καλοπροαίρετοι ἀκροατές, ὅπου καί νά βρίσκονται καί ὅταν τόν ἀκοῦν νά μιλάει, μεταστρέφονται.

Ταπεινός εἶναι αὐτός πού ἔχει τελωνικό φρόνημα. Ἐκεῖνος πού πάνω ἀπό τήν καρδιά του θρηνεῖ τόν νεκρό ἑαυτό του, προσπαθώντας σάν ἄλλο Λάζαρο νά τόν ἀναστήσει ἐν Χριστῷ. Εἶναι αὐτός πού δέν ἔχει καμία ἐγωιστική εἰκόνα νά τόν καταδυναστεύει καί νά τόν καταθλίβει συνεχῶς μέ τήν ἐρώτηση: «ποία γνώμη ἔχουν οἱ ἄλλοι γιά μένα;». Τόν ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη τοῦ Θεοῦ γι' αὐτόν. Εἶναι αὐτός πού ὅλες τίς ἐνοχλητικές φαντασιώσεις του τίς ἐπνίξε μέσα σέ ἀκατάσχετα ρεύματα δακρύων καί προσευχητικοῦ θρήνου. Εἶναι ἐκεῖνος πού μέ τελεία γνώση τῆς εὐτέλειάς του, αισθανόμενος σάν ὁ ἁμαρτωλιότερος πάνω στή γῆ, ὁ ἔσχατος ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ζεῖ μιά σαρκωμένη ἔσχατολογία καί μέ χαρά καί μέ ἀγαλλίαση ἀναμένει τή μακάρια ἐκδημία του, μέ μιά λεπτότατη

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφ. δ' 1-7)

Ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ συνεπάγεται ἐνότητα

Ἀδελφοί, παρακαλῶ σὺν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατήσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ προύποψης, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. Ἐνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

αἴσθησις ὅτι ἔχει ἐτοιμασεῖ καὶ γι' αὐτόν πού νιώθει ὡς τελευταῖος, τόπος μέσα στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ. Ἡ μετάνοια τοῦ ταπεινοῦ εἶναι ἡ ἄφιξή του στὸν Θεό. Καὶ εἶναι ἡ συνάντησή του ἀκριβῶς αὐτὴ μέ τὸν Θεό καὶ τὴν ἐκπληκτικὴ του ἀγάπη πού βάζει σφραγίδα αὐθεντικότητας στὴν ταπείνωσή του καὶ ὄχι ταπεινολογίες καὶ ταπεινοσχημίες, πού προκύπτουν ἀπὸ σενάρια συγκρίσεων μὲ ἄλλους ἀνθρώπους καὶ ἀπ' ὅ,τι ἔχουμε διαβάσει γιὰ τὸν Θεό.

Ποθώντας τὴ συνάντησή του μέ τὸν Θεό, ὁ ταπεινὸς ἀνοίγει τὴν καρδιά του στό ἄπειρο τῆς ἀγάπης Του καὶ γίνεται, κωρώντας μέσα σέ μιὰ τέτοια καρδιά τοὺς πάντες, ἕνας «πατὴρ παγκόσμιος», ὅπως διαβάζουμε στὰ ἐγκώμια πολλῶν Ἀγίων. Γίνεται παγκόσμια προσωπικότητα, οἰκουμενικῶν διαστάσεων. Ἡ πραότητα καὶ ἡ μακροθυμία, τίς ὁποῖες ἀναφέρει ὁ Παῦλος, εἶναι λογικά ἐξαγόμενα στὴ συμπεριφορά τοῦ ταπεινοῦ ἀνθρώπου. Φέρουν ἐν σπέρματι καὶ οἱ δύο τὴν ταπείνωσι, ἀλλήλα καὶ τὴν ἐνισχύουν, διότι οἱ ἀρετές ἀλληλοπεριχωροῦνται, ὅπως ἴλεμε σέ θεολογικὴ γλώσσα, δηλαδή ἡ μιὰ εἰκονίζει καὶ παραπέμπει, ἀλλήλα καὶ ἐνισχύει τὴν ἄλλη. Ἔρα ὁ ταπεινὸς εἶναι κατὰ κανόνα καὶ πράος καὶ μακρόθυμος. Πράος καὶ ταπεινὸς χαρακτήρισε καὶ ὁ Κύριος τὸν ἑαυτό Του, ἐνῶ κι ἐμεῖς μέσα στὸν ναὸ πολλῆς φορές ἐκφωνητικὰ δοξάζουμε τὴ μακροθυμία Του.

Ἐνότητα, σύνδεσμος εἰρήνης

Ἐπιμένει ὁ Παῦλος: ἐνωθήμαστε μέσα στὴν Ἐκκλησία, «ἐν ἐνὶ πνεύματι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι». Ἡ ἐνωσή μας εἶναι τέλεια, διότι εἶναι «εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐνωσή μας, μᾶς κατακλῆζει πνεῦμα εἰρήνης. Ὁ σύνδεσμος εἰρήνης τὸν ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος ἐκφράζεται μέ τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖο διαρρέει τὸ σῶμα τῶν πιστῶν. Τὰ χαρίσματα αὐτὰ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ μακροθυμία, ἡ πίστις, ἡ πραότητα, ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἀλληλοβοήθεια, ἡ αὐταπάρνησις, ἡ ἐνθάρρυνσις, ἡ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σᾶς προτρέπω λοιπόν ἐγὼ ὁ φυλακισμένος διὰ τὸν Κύριον, νὰ φέρεσθε ἀντάξια πρὸς τὴν κλησιν, τὴν ὁποίαν ἐλάβετε, μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ πραότητα, μὲ ὑπομονὴν εἰς τὸ νὰ ἀνέχεσθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην, καὶ νὰ φροντίζετε νὰ διατηρῆτε τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης. Ἐνα σῶμα ὑπάρχει καὶ ἓνα Πνεῦμα, καθὼς καὶ μία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας, τὴν ὁποίαν ἐλάβετε. Ἐνας Κύριος, μία πίστις, ἓνα βάπτισμα, ἓνας Θεὸς καὶ Πατέρας ὄλων, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεράνω ὄλων καὶ δι' ὄλων καὶ εἰς ὄλους ἐμᾶς. Ἄλλ' εἰς τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς ἐδόθηκε ἡ χάρις σύμφωνα πρὸς τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

αὐτοθυσία, ἡ λαχτάρα γιὰ προσευχή, νηστεία καὶ ἀγρυπνία, ἡ πείνα καὶ δίψα γιὰ λειτουργικὴ ζωὴ, μέσα στὴν ὁποία ὅλα αὐτὰ τὰ χαρίσματα λειτουργοῦνται, καθὼς κατατίθενται στὴν τράπεζα τῆς ζωῆς καὶ «τοκιοζόμενα» πολλαπλασιασίζονται, ἡ μελέτη τῶν θείων λόγων καὶ ἡ συγγραφὴ, ἡ παρηγορία, τὸ φιλόστοργο, ἡ ἔλεημοσύνη καὶ ἄλλα πολλὰ. Ἔτσι, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, «ὄλον συγκροτεῖ τὸν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας» μὲ τίς ζωογόνες πνοές του.

Ἵ ὄσιος Στυλιανός, ἕνας ἀκόμη «δέσμιος ἐν Κυρίῳ»

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶει καὶ τὸν ὄσιο Στυλιανὸν τὸν Παφλαγόνα. Οἱ γονεῖς του ἀπέτελεσαν σωστὰ πρότυπα πού τὸν ὀδήγησαν στὸν Χριστό, πράγμα πολὺ συχνὸ στοὺς βίους τῶν Ἀγίων καὶ πού προβληματίζει ἐμᾶς ὡς πρὸς τὸ ποιά ἀγωγή παρέχουμε στὰ παιδιά μας σήμερα, μιά ἐποχὴ φοβερῆς κρίσης. Παιδί εὐκατάστατο ὁ Ἅγιος, δὲν δίστασε νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ πλοῦτη του γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἀναγκασμένων. Διακρινόταν ἐπίσης γιὰ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὰ παιδιά, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς τὸν προίκισε μὲ χαρίσματα ἰάσεως ἀσθενῶν παιδιῶν, ἀλλήλα καὶ ἐνηλίκων, ἡ δὲ φήμη του ἀπληθύνθηκε πολὺ μακρύτερα ἀπὸ τὴν ἔρημο στὴν ὁποία ἀσκεῖτο, μὲ ἀποτέλεσμα πολὺς κόσμος ἀπὸ μακρινές πόλεις νὰ ἔρχονται κοντὰ του γιὰ νὰ θεραπευθοῦν. Στὸ συναξάρι του ἀναφέρεται πὼς θεωροῦσε τὰ παιδιά πιὸ ἐνάρετα ἀπὸ τοὺς ἐπιφανέστερους τῶν φιλοσόφων, ἐπειδὴ τὰ εἶχε μακαρίσει ὁ Χριστός.

Πόσοι γονεῖς διηγούμεστε τὸν βίον του στὰ παιδιά μας; Πόσα παιδιά γνωρίζουν ὅτι ἔχουν ἀδάπανο προστάτη τους τὸν Ἅγιο; Ἔχουμε τίποτε ἄλλο καλῆτερο νὰ τοὺς προσφέρουμε μήπως; Ἄς ἐπικαλοῦμαστε τίς πρεσβεῖες τοῦ Ἁγίου, ἀδελφοί, στίς ποικίλες δοκιμασίες μας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν προστασία τῶν παιδιῶν μας. Ἀμήν!

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

26 Νοεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ
Ἀλυπίου ὁσίου († 7 αἰ.). Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος. Γεωργίου
τοῦ νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου († 1807).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφες. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Δεκεμβρίου, ΙΔ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐφες. ε΄ 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Γένεσις - Ἔξοδος - Λευϊτικόν - Ἀριθμοί

Δευτερονόμιον - Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ - Κριταί καί Ρούθ - Α΄ Βασιλειῶν
- Β΄ Βασιλειῶν - Γ΄ Βασιλειῶν (Κείμενο - Μετάφραση - Ἀνάλυση - Σχόλια)

ὑπό Ἱερεμίου Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως,
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

➔ Κυκλοφορήθηκε καί ὁ δέκατος τόμος: Γ΄ Βασιλειῶν

➔ Ἡ ἔκδοση τῆς σειρᾶς συνεχίζεται

Τό βιβλίον Γ΄ Βασιλειῶν μᾶς διηγείται τήν βασιλείαν τοῦ Σολομῶντος (962-952 π.Χ.), τήν διαίρεσιν τοῦ μεγάλου κράτους τοῦ σέ δύο μικρότερα κράτη (922 π.Χ.) καί τήν ἱστορίαν τῶν βασιλέων τῶν δύο αὐτῶν κρατῶν, τοῦ Ἰούδα καί τοῦ Ἰσραήλ, μέχρι τόν θάνατον τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ τοῦ βορείου βασιλείου (852 π.Χ.).

Στό Γ΄ Βασιλειῶν βλέπουμε ὅτι, λόγω τῆς ἰδανικῆς βασιλείας τοῦ Δαυίδ, ὁ ὁποῖος ἀκολούθησε πιστά τόν Κύριον, ἦλθε μία καταπληκτική εὐημερία στό βασίλειον, ὅχι μόνο κατά τήν δικήν του βασιλείαν, ἀλλά καί κατά τήν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος. Τό ἰσραηλιτικόν βασίλειον τῶν δώδεκα φυλῶν ἐπί Σολομῶντος ὅχι μόνο ἔφθασε στήν μεγαλύτερην ἔκτασιν ἀπό ὅση εἶχε ποτέ (οὔτε στό μέλλον δέν ἔφθασε ποτέ σέ αὐτά τά ὄρια), ἀλλά καί ὁ πλοῦτος τοῦ βασιλέως καί ἡ εὐημερία τῶν κατοίκων του ξεπέρασε κάθε προηγούμενον καί ἔμεινε ἔκτοτε παροιμιώδης. Ποῦ ὀφείλοντο ὅλα αὐτά; Στό ὅτι οἱ ἄρχοντές του, Δαυίδ καί Σολομών, ἔμειναν πιστοί στόν Κύριον καί ὁ Ὅποιος τοῦς ἔδινε σοφίαν καί σύνεσιν στό βαρῦτατον ἔργον τῆς διακυβέρνησιν τοῦ κράτους.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖον φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλον τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
